

Dosarul nr. 2ra-805/23
2-21186389-01-2ra-07062023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: A. Onjoga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: Iu. V. Sîrbu, V. Buhnaci, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

17 mai 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Comisarenco Serghei împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea
încălțării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care
au fost respinse apelurile declarate de Comisarenco Serghei și Ministerul Justiției
și a fost menținută hotărârea din 15 aprilie 202 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Centru,

c o n s t a t ă:

La 17 decembrie 2021, Comisarenco Serghei a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălțării
dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, a invocat că la 12 septembrie 2011 a depus la
Judecătoria Chișinău, mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva
SRL „Nina-ASN” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin
neachitarea salariului.

Reclamantul a reiterat că examinarea cauzei în fond a durat până la
18 decembrie 2013.

De asemenea, a specificat că în instanța de fond, cauza a fost amânată de
neumărate ori, iar deoarece pârâtul nu și-a îndeplinit cerințele legale aferente
procedurii de numire a expertizei grafologice, dosarul a fost restituit instanței fără
efectuarea expertizei.

A invocat că instanța de apel a tergiversat examinarea cauzei.

Prin încheierea din 11 septembrie 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost
dispusă efectuarea expertizei grafologice, însă la 13 octombrie 2014, cauza a fost
restituită instanței de apel fără executare.

La fel, prin încheierea din 30 aprilie 2015, instanța de apel a dispus efectuarea expertizei grafologice, însă la 21 iulie 2015, cauza a fost restituită instanței de apel fără executare.

Ulterior, prin încheierea din 15 octombrie 2015 a fost dispusă efectuarea expertizei grafologice, care a fost efectuată la 30 noiembrie 2015.

Însă, după efectuarea expertizei, următoarea ședință a instanței de apel a fost numită numai la data de 28 aprilie 2016.

Prin încheierea din 28 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost dispusă suspendarea examinării cauzei în legătură cu intentarea procedurii de insolabilitate față de debitor, iar prin încheierea din 09 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, procesul a fost reluat.

Prin decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, procesul a fost încetat.

Prin decizia din 18 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, cauza a fost restituită la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Prima ședință de judecată a instanței de apel a fost numită numai la data de 10 noiembrie 2020, fiind amânată pentru data de 91 decembrie 2020, 19 ianuarie 2021, 04 martie 2021, 20 mai 2021 și 27 mai 2021.

Prin decizia din 24 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul și menținută hotărârea primei instanțe, iar prin încheierea din 01 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul a fost declarat inadmisibil.

Reclamantul a susținut că examinarea litigiului de muncă a durat o perioadă de peste 10 ani, care este o perioadă excesiv de îndelungată.

Comisarenco Serghei a solicitat constatarea încălcării dreptului său la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă împotriva SRL „Nina-ASN” cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin neachitarea salariului și repararea prejudiciului moral, încasarea sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea sumei de 60 000 de lei cu titlu de prejudiciu material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Comisarenco Serghei.

S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, suma de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat pentru încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și suma de 7 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile au fost respinse.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță a constatat că la 12 septembrie 2011, Comisarenco Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nina & ASN” cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin neachitarea salariului, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2013 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Comisarenco Serghei, iar actul final pe marginea litigiului respectiv este încheierea din 01 decembrie 2021

a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de lichidatorul SRL „Nina & ASN” în proces de insolvență, Nicolae Bostan, s-a considerat inadmisibil.

Instanța de fond a stabilit că, termenul examinării cauzei în speța principală a durat 10 ani, dintre care 2 ani și 3 luni s-a aflat în examinare în instanța de fond; 3 ani și 6 luni în instanța de apel; 4 luni în cadrul instanței de recurs; 2 ani și 11 luni la rejudecare în instanța de apel; 3 luni în cadrul instanței de recurs.

La fel, instanța a constatat că din punct de vedere al complexității, această cauză nu necesită o muncă juridică vastă, fiind una medie de complexitate, având în vedere subiecții în proces, obiectul cauzei și cadrul legal în baza cărui urma a fi verificată temeinicia și legalitatea pretențiilor formulate de reclamant.

Cu referire la comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului participanților la proces precum și cu referire la comportamentul autorităților, instanța a indicat că se va aprecia *bona/mala fides* a tuturor părților implicate în proces, inclusiv existența unor întârzieri inexplicabile, amânări neîntemeiate și repetate, consecutivitatea ședințelor, planificarea unei ordini a ședințelor cu pauze îndelungate, suspendarea nejustificată a examinării cauzei etc.

Instanța a notat că judecarea cauzei a derulat cu mai multe omisiuni din partea instanței de fond, care a admis multiple cereri de amânare ale ședințelor de judecată (din motive repetate), cu pauze îndelungate între ele (2-3 luni între ședințele de judecată), deși conform art.192 din Codul de procedură civilă, cauza respectivă se examinează în regim prioritar (litigiu de muncă).

La fel, instanța de fond a reținut că un alt motiv care a dus la întârzieri nejustificate de judecare a cauzei este și faptul că în perioada 30 noiembrie 2012 - 05 noiembrie 2013, acțiunea a fost suspendată pentru efectuarea expertizei grafologice, care nu a fost efectuată din motiv că SRL „Nina & ASN” nu a achitat taxa pentru expertiză.

Ce ține de perioada de examinare a cauzei în cadrul instanței de apel, cauza a fost examinată pe parcursul a 3 ani și 6 luni.

Începând cu 11 septembrie 2014 până la 15 octombrie 2015 nu s-au efectuat careva acțiuni pe dosar, or, a fost de câteva ori expediat în adresa CNEJ și returnat în adresa instanței, în sensul efectuării expertizei.

Instanța de fond a statuat că din conținutul Raportului motivat, rezultă că la 18 aprilie 2015, administratorul SRL „Nina & ASN” a solicitat suspendarea examinării cauzei, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2016, cererea administratorului a fost admisă, cu suspendarea cauzei civile.

Pe cale de consecință, instanța de judecată a constatat că termenul de un an de zile (18 aprilie 2015 - 28 aprilie 2016) nu se regăsește în conținutul raportului, nefiind clar timp de un an ce acțiuni au fost întreprinse în sensul examinării cauzei, or, instanța s-a expus asupra cererii de suspendare a cauzei numai peste un an de zile, din motive necunoscute.

Referitor la examinarea cauzei în ordine de recurs, Curtea Supremă de Justiție a examinat recursul în termen de 3 luni, fiind un termen restrâns și rezonabil de examinare a cauzei.

Instanța a reținut că, analizând comportamentul părților și autorităților responsabile, de către autoritățile abilitate de examinare a cauzei a fost admis

comportamentul necorespunzător al părților, manifestat prin formularea multiplelor cereri de amânare, neachitarea taxei pentru efectuarea expertizei de către pârât, precum și admiterea pauzelor îndelungate de examinare a litigiului de muncă.

Cu referire la miza pentru reclamant, instanța a indicat că legislatorul a confirmat importanța deosebită a unor astfel de proceduri pentru angajați, prin indicare expresă în legislație despre examinarea prioritară a litigiilor de muncă, iar în aceste circumstanțe, prin nesoluționarea acțiunii cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin neachitarea salariului, prin reținerea salariului, reclamantul a fost împiedicat timp de 10 ani să primească plățile salariale și să i se repare prejudiciile ce reies din acest fapt, cauzându-i-se astfel, atât daune patrimoniale cât și morale.

Pe cale de consecință, instanța de fond a concluzionat că soluționând litigiul de muncă, instanțele nu au dat dovadă de diligența necesară, iar durata totală a procedurii de 10 ani pentru un litigiu de muncă nu satisface condiția rezonabilității examinării cauzei, demonstrând un caracter temporal excesiv.

În conexiunea celor relatate, reieșind din perioada neexaminării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești (perioadă de 10 ani), care s-a constatat a fi una continuă, de categoria litigiului, comportamentul autorității însărcinate cu obligația examinării, precum și miza (interesul) pentru reclamant, instanța de judecată a conchis că cerința cu privire la examinarea în termen rezonabil a cauzei, prevăzută de legislația internă, precum și de articolul 6 §1 al Convenției, la caz, nu a fost respectată.

În acest context, instanța a reținut că, prin neexaminarea în termen rezonabil a cauzei, reclamantului i s-au cauzat suferințe psihice, frustrare și stări de grijă, ca urmare a lipirii acestuia de dreptul de a-i fi compensat prejudiciul material cauzat prin neachitarea salariului, prin reținerea salariului, precum și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, reclamantul urmează să beneficieze de o compensație pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 40 000 lei, care este una echitabilă suferințelor psihice suportate și care constituie o satisfacere echitabilă și nu este excesivă pentru statul ținut să o plătească și nici nu constituie un venit nejustificat pentru reclamant, or, suma de 100 000 lei pretinsă de reclamant cu titlu de prejudiciu moral este exagerată, motiv din care nu poate fi satisfăcută integral.

La fel, instanța a specificat că reclamantul a formulat și solicitarea de reparare a prejudiciului material în mărime de 6 000 lei, iar în contextul acestei pretenții, Legea nr.87 din 21 aprilie 2011, a fost elaborată ca fiind un instrument pentru responsabilizarea autorităților statului în vederea asigurării examinării cauzelor și examinării cauzelor în termen rezonabil, ci nu ca un mecanism de încasare a sumelor de bani ce au reprezentat obiectul acțiunii.

Mai mult decât atât, prin prisma prevederilor legii sus-enunțate, reclamantului îi revine sarcina de a demonstra suportarea efectiv a prejudiciului material cauzat anume de neexaminarea cauzei în termen rezonabil, iar în speță, reclamantul, contrar art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, nu a prezentat probe/înscrisuri în acest sens.

Prin decizia din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Comisarenco Serghei și Ministerul Justiției și menținută hotărârea din 15 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 11 mai 2023, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, a invocat că la examinarea cauzei și la calcularea termenului rezonabil de examinare a cauzei, instanța de apel urma să ia în considerație datele cuprinse în Raport, precum și explicațiile pârâtului privind necesitatea excluderii din calculul termenului rezonabil de examinare a cauzei, a unor perioade în care nu s-a examinat din motive obiective, neimputabile instanțelor de judecată și anume:

- perioadele de suspendare a procesului în legătură cu efectuarea expertizelor grafologice - 30 noiembrie 2012 – 05 noiembrie 2013 (11 luni și 6 zile);
- perioada suspendării procesului până la soluționarea chestiunii privind validarea creanțelor pretinse de Comisarenco Serghei, înaintate în instanța de insolvență - 28 aprilie 2016 – 09 noiembrie 2017 (1 an, 6 luni și 12 zile);
- perioada suspendării procesului în ordine de apel până la rămânerea irevocabilă a hotărârii pe marginea cererii de validare a creanțelor înaintate de Comisarenco Serghei față de SRL „Nina & ASN” - 25 iunie 2019 – 08 octombrie 2020 (1 an, 3 luni și 13 zile);
- perioada suspendării procesului în legătură cu situația epidemiologică din țară.

De asemenea, a specificat că urmează a fi luate în considerație și perioada amânării ședințelor de judecată în legătură cu aflarea judecătorului în concediu medical – 22 mai 2012 – 04 iunie 2012 (13 zile), 05 iulie 2012 – 04 octombrie 2012 (2 luni și 29 de zile), 04 martie 2021 – 25 mai 2021 (2 luni și 16 zile).

Or, nu este o tergiversare a termenului de judecare a cauzei, aflarea judecătorului în concediu medical sau în concediu de odihnă anual și prin urmare, aceste aspecte nu pot fi luate în considerație la aprecierea încălcării termenului rezonabil la examinarea cauzei.

Totodată, recurentul a susținut că instanța de apel a omis să se expună asupra rezonabilității duratei procedurii prin prisma criteriului complexității cauzei, care a vizat necesitatea dispunerii efectuării expertizei judiciare grafologice, fapt ce a determinat suspendarea procesului, conexitatea cauzei cu o cauză de insolvență.

La fel, recurentul a reiterat că concluziile instanței de apel privind constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei prin prisma comportamentului reclamantului, denotă o analiză superficială de către instanță cu privire la acest aspect.

În acest sens, a precizat că instanța de apel a interpretat în mod eronat comportamentul reclamantului, care a constat în depunerea a numeroase cereri care

au cauzat amânarea ședințelor de judecată și respectiv, tergiversarea examinării cauzei.

Recurentul a specificat că în instanța de fond, cauza a fost examinată într-un termen rezonabil de 86 de zile, cu excluderea perioadelor de amânare a examinării cauzei neimputabile instanței.

În instanța de apel, cauza a fost examinată într-un termen rezonabil de 2 ani, 2 luni și 22 de zile, cu excluderea perioadelor de amânare a examinării cauzei din motive neimputabile instanței.

Iar, în instanța de recurs, cauza a fost examinată în termen de 3 luni și 12 zile.

În urma rejudecării cauzei în instanța de apel, cauza a fost examinată în 176 de zile, cu excluderea perioadelor de amânare a examinării cauzei din motive neimputabile instanței.

În instanța de recurs cauza a fost examinată în termen de 2 luni și 9 zile.

Deci, instanțele judecătorești au examinat cauza într-un termen rezonabil de 3 ani, 6 luni și 14 zile, astfel au respectat dreptul părților la examinare în termen rezonabil a cauzei, iar în comportamentul acestora nu se denotă o oarecare lipsă de diligență și deci perioada de examinare nu poate fi pusă exclusiv în sarcina instanțelor judecătorești.

În concluzie, recurentul a reiterat că instanțele judecătorești în mod neîntemeiat au dispus încasarea sumei de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în condițiile în care cauza nu a fost examinată sub toate aspectele și s-a acordat o apreciere eronată a probelor, iar ca urmare termenul rezonabil de examinare a cauzei a fost calculat greșit.

La 08 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Comisarenco Serghei pentru notificare copia recursului declarat de către Ministerul Justiției, explicându-i dreptul de a depune referință.

La 04 iulie 2023, Comisarenco Serghei, reprezentat de avocatul Podlesnov Alexandr, a depus referință la recursul declarat de Ministerul Justiției, solicitând ca acesta să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat public la 01 februarie 2023.

Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei, decizia motivată din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Ministerului Justiției la 10 mai 2023 (f. d. 157).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 11 mai 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII

– 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de către Ministerul Justiției împotriva deciziei din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău va fi examinat în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de către Ministerul Justiției este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recursuri se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererilor de recurs).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs de către Ministerul Justiției, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a

normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de Ministerul Justiției conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de către Ministerul Justiției, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției împotriva deciziei din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni